

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč., Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 15. Vojaštvo je izšlo iz vojašnice, da sestavi špalir. Ob 9. uri je prišla duhovščina na kolodvor železnice. Kolodvor je bil ves v črnem. Po ulicah, po katerih se je imel premikati sprevod s postaje, je nagromadenega ogromno ljudstva. Po nekaterih krajih je bila gneča naravnost za življenje nevarna. Sedaj pa sedaj je bilo slišati klice na pomoč. Z vseh kandelabrov so sneli svetiljke, tako, da so plameni plina svobodno in visoko plapolali. Ravno ob 10. uri se je bližal vlak in na kolodvoru je navstala grobna tišina. Nositelji bakelj so pozdravili vlak, častniki so povsili sabljo. Najvišji dvornik prine Liechtenstein se je približal vlaku in je pozdravil. Ko so izstopile one dvorne osebe, ki so spremljale vlak, tedaj se je približal dvorni župnik Mayer z duhovniki. Priprosto krsto iz metala so dvignili iz voza in jo prenesli v čakalnico ob svitu bakelj, ki je bila spremenjena v kapelo. Krsto so položili na katafalk. Dvorniki so poklekli na pripravljene klečalnike.

Ko je župnik Mayer opravil mrtvaške molitve, se je jel premikati sprevod s kolodvora proti dvorni palači. Po ulicah je bilo nastavljenih 19 batalijonov bosanskih vojakov in domobrancev. Vojaštvo je skazovalo časti, a množice so se razkrivale tiho in spoštljivo.

Pred dvorno palačo je pričakovala sprevod dvorna duhovščina, ki je po krajši poti prihitela s kolodvora. Nepričakovano in proti programu je prišel tudi cesar iz Schönbrunn, v spremstvu obeh hčeri, nadvojvodinje Gizele in nadvojvodinje Marije Valerije ter njiju otrok. Cesar je hotel biti navzoč na mrtvaških molitvah v dvorni palači. Sprevod se je vstavil na »švicarskem dvorišču«. Župnik je blagoslovil krsto, katero so prenesli po-

tem v dvorno kapelo, prirejeno v črnine. Dvorni peveci so peli miserere in župnik je še enkrat opravil mrtvaške molitve v pričo dvora. Krsto so postavili na katafalk. Majordomus cesarice grof Bellegarde je izročil potem ključke krste prinču Liechtensteinu. Vsi so zapustili cerkev in ista se je zaprla.

Dunaj 15. Na vseh postajah, kjer se je peljal mimo posebni vlak s truplom pokojne cesarice, zbralo se je veliko ljudstva, da izkaže cesarici poslednjo čast. V vseh glavnih mestih so pričakovali vlak deželni glavarji, duhovščina, uradniki in korporacije. Postavile so se častne kompanije, katere so izkazovale cesarici Elizabeti poslednje časti. Mesta so bila nakitena znaki žalosti. Vsi zvonovi so zvonili, prodajalnice so bile zaprte.

Dunaj 15. »Vaterland« pripoveduje: Cesar, nadvojvoda Fran Salvator, nadvojvodinja Marija Valerija in prinč Leopold Bavarski s princeso Gizelo in sinom so danes v grajski kapeli v Schönbrunnu vsprejeli sv. obkajilo. »Neues Wiener Tagblatt« javlja, da za sedaj ostane cesar na Dunaju.

Dunaj 15. Državni poslanec baron Dipauli je brzojavil grofu Thunu v imenu katoliške ljudske stranke in izrazil sožalje in udanost do trona.

Monakovo 15. Prinč-regent, ki se je danes vrnil z hribov v Monakovo, se odpelje jutri s posebnim vlakom na Dunaj.

Sredce 15. Knez Ferdinand je odpotoval danes opoldne, da prisostvuje osebno na pogrebni slavnosti cesarice.

Kodanj 15. Kralj in vsi člani kraljeve rodbine bodo v soboto navzoči na sv. maši zadušnici, ki se bode pela za pokojno cesarico Elizabeto.

Kodanj 15. Grški prestolonaslednik je odpotoval danes na Dunaj, da se udeleži pogrebni slavnosti.

denje mi nikakor ne ugaja, kapitan. Vi ste bil tukaj glavar, a niste znal držati na uzdi tega razbojniškega krdela, niste mogli odvrniti razbojnikov od pregeh in slabih del, s katerimi so onečastili imetje in čast beneške republike, in s to svojo mlačnostjo ste povzročili naši vladi toliko nevarnosti. Da, ko sem bil jaz sem poslan kakor komisar, da vkrotim z železno roko to uskoško zverjad niste zaprečili, da vbeži večji del teh razbojnikov, a na čelu jim Juriša Orlovič. Pa tudi sedaj, ko sem začel soditi tem hudodelcem, nimam od Vas pomoči.

»Vi me pozivljate, gospod general, je odvrnil Barbo, »da se opravičim. Dobro. Ob meni se močno spodtikate, zato Vas prosim, da me poslušate.«

»Izvolite sesti, gospod kapitan!« je mahnil Rabata z roko, ne da bi ga pogledal.

»Da nisem neprijatelj Uskokov? Nisem. A zakaj naj bi tudi bil? Prejasna habsburska hiša, kateri pošteno služim, ima dva neukrotljiva sovražnika: Benetke in Turčina, to sta tudi moja neprijateljta. Proti Benečanom sem se boril, kakor Vi sami veste, že za mladih let na Soči, a potem tudi proti Turkom; a za Benečane vem predobro in gotovo, da bi radi vzeli cesarstvu Primorje. Največi in najvarnejši sovražniki Benečanam in Turkom so Uskoki — in zato jim nisem sovražen. Ako jih ubijate, podkopujete temelj avstrijski vladi v teh pokrajinah. Senj v uskoških rokah je orjak z dvema železnima rokama, z desnico kroti krilatega leva,

Gmunden 15. Hanoverska princezinja Marija se je danes odpeljala na pogrebne slavnosti.

Brunšvig 15. Kakor zastopnik princa Albrehta pruskega pada se komernik v Münchhausen na pogrebne slavnosti na Dunaj.

Pariz 15. Predsednika republike in Francosko vlado zastopa na dunajskem dvoru markij Rerverseaux. Ta položi tudi srebrno oljino vejo na krsto cesarice.

Pariz 15. Pariški listi pripovedujejo, da je cesarica Elizabeta že dolgo slutila, da jej preti nevarnost od strani anarhistov. To da je enkrat sama rekla v pogovoru s policijskim ravnateljem v Parizu.

Delavsko podporno društvo javlja svojim členom, da je naročilo sv. mašo zadušnico za blagopokojno cesarico in sicer bode maša v nedeljo, dne 25. t. m., ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Antona novega. Pozivljamo vse naše člene, da se mnogobrojno udeležijo te službe božje po nepozabni naši materi.

Odbor.

Dunaj 15. Cesar je vsprejel danes grofa Thuna v dolgi avdijeneiji.

Reka 15. Danes je odpotovalo v Ankono kakih 200 italijanskih delavcev, došlih iz Ljubljane in Nabražine.

Berolin 15. Anarhisti berlinski so se zbrali na shod, katerega se je udeležilo kakih 300 oseb, mej temi več žensk. Vsi govorniki so govorili o predlogu carjevem in o protigovoru cesarja Viljelma. Umorstva v Genevi se niso spomnili ni z jedno besedo.

Kaneja 15. Admiralji so se obrnili do svojih vlad, želeči navodil za bolj radikalno in definitivno

z levico osmanskega zmaja. Vbijte tega orjaka, potem bode vladal do senjskih vrat bosenski paša, a v Senju beneški upravitelj. Nemei in Italijani niso ubranili Senja. Pravite, da so roparji, razbojniki. Tako kriči o njih ves svet, a ti črni glasovi prihajajo iz Benetek, in ker imajo Benečani po vsem svetu svoje poslance, agente in ogleduhe, a Uskoki nobenega, in ker imajo Benečani polne galije zlata, a Uskoki ni križa, in ker so Benečani gladka, milogovoreča gospoda v svili in baržunu, ki skrivno ubijajo s trupom, a Uskoki surovi, srčni junaki brez mnogo besedij v rudečih kapih, ki morijo samo v očitnem boju s pošteno sabljo — zato veruje svet, da so Uskoki roparji in razbojniki. Ali jaz jih poznam in vem, da to ni res. Junaki so pošteni in neuglajeni, da, marsikaterikrat kruti — ali srčni in hrabri. Da hodijo po morju biti boj! Iz Gradea ne dobivajo plače, Benečani jim kratijo trgovino; zemlje nimajo, ali imajo žene, otroke — in junaške rane, a nihče jih nima več na svojih prsih, nihče ni več krvi preli za kralja nego Juriša Orlovič, a sedaj Vas vprašam, gospod general, so-li zaslužili večala?«

»Res«, je odgovoril Rabata in se vgriznil v ustnice, »signor Barbo, Vi ste bolj odvetaik Uskokov, nego-li cesarski kapitan, ki se ne bi smel pepečati s politiko, ampak slušati samo zapovedi.«

(Pride še).

PODLISTEK.

34

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

»Naj vstopi«, je rekel častniku, »a Vi Capogrosso idite po svojem poslu! Kadar ga zvršite, javite mi. Da, vojvode Marglitiča iz Ledenie mi ne pozabite!«

Pobočnik je odšel poklonivši se, a v istem trenutku je stopil v sobo kapitan Barbo. Oko se mu je zablistalo, čim je zapazil generala, a ta ni dvignil očesa, temveč je zrl nepomično v papir pred seboj. Prvikrat po toliko in toliko letih sta bila ta dva moža zopet skupaj na samem.

»Na Vašo službo, gospod general«, je pregovoril kapitan.

»Gospod kapitan!« je začel Rabata suhim glasom in je gledal vedno v papir, »Vi veste jako dobro, zakaj sem prišel sem — —.«

»Vem.«

»Vi veste voljo in željo njegove cesarske in nadvojvodske svetlosti — —.«

»Kateri sem bil vedno z dušo in s srecem prezvest sluga.«

»Za prošlost Vas ne vprašujem, ali sedaj je, kakor bi se vam bila zvestoba zmanjšala. Vaše ve-

rešenje krečanskega vprašanja. Danes je prošel rok za ultimatum, katerega vsebina ni znan. Djevad paša skuča, da bi se rok podaljšal za premišljanje o pogojih ultimatumu.

Geneva 15. Luchen je vstopil v sobo preiskovalnega sodnika, pozdravivši z roko navzoče. Sodnik ga je jel izpraševati po francozki, a Luchen je odgovoril: »Ne umem francozkega«. Zatehteval je tolmača. Odredbo za aretovanje zločinea je sodišče potrdilo in Luchenja so odveli potem zopet v njegovo celico.

Madrid 15. V tajni seji zbornice je bil velik škandal; prešli so celó do dejanj.

Rim 15. Zagotavljajo, da bodo anarhisti, ki so bili aretovani tu te dni, sojeni radi proslavljanja zločinstva, ker so se zbrali na banket oni dan, ko se je zgodilo umorstvo v Genévi.

Rim 15. Zastopstvu Rusije na sv. Stolici je došel danes oficijelni odgovor poslednje na noto za razoroženje. Odgovor se glasi najugodnejše in izraža željo, da bi se uresničil načrt carjev.

Rama ob rami!

Prav včeraj smo bili napisali besede, da sedanjí žalostni trenutki — ko se solze milijonov spajajo z solzami toli hudo zadetega vladarja ter rosé dolí na krsto blage žene in uzorne vladarice-mučenice — ne dajejo človeku, da bi se bavil vprašanji, posezajočimi v narodne in politiške prepire. Visoko gori líže v naši državi plamen razdora med narodi, ali še više se vijeti ljubezen in udanost narodov do dinastije in zanimanje za vse — bodi veselo ali žalostno — kar se dogaja v prejasni vladarski rodbini.

Dragi čitatelj si torej lahko misli, kako težko in mučno nam je, da moramo danes, o takih duševnih dispozicijah, vendar obrniti za hip svoj pogled od mrtvaškega odra, na katerem leži truplo mrtve žene, ki nam je bila v življenju svetla zvezda, tja na — bojišče. O kako radi bi, da bi nam ne trebalo prav sedaj vršiti te odijozne naloge, ali v nasilnem položaju smo, v položaju, da ne moremo drugače, kakor bi tudi radi hoteli iz srea.

Za dan 19. t. m. je sklican deželni zbor goriški. Čim nam je došla vest, da se je vlada odločila za ta korak, smo kar osupnili, kajti hipoma nas je obšla bojazen, da vlada sporazumno z Italijani nameruje kakov — coup. V tej bojazni nas je še bolj utrjal spomin na ono, kar se je bilo dogodilo in govorilo na potovanju gospoda namestnika po soški dolini. Pozneje smo se pomirili nekoliko, ko so razni listi, stoječi blizu vladnih krogov, zatrjali, da namen sklicanju deželnega zbora goriškega je jedini ta, da dobi isti priliko za ukupno udanostno izjavo cesarju povodom jubileja in pa da sklene zakon za osvoboženje dohodarine od deželnih doklad, slično vsem drugim deželnim zborom.

Toda kmalo se je podrla do tal ta vera; podrla se je, ko smo izvedeli, da se je deželni zbor sklical našim poslancem za hrbtom, da se torej ni zgodilo, kar bi zahtevala najjednostavnejša obzirnost do slovenskega življa in do njega zastopnikov: da vladajoči krogi niso črhnilí našim poslancem ni jedne same besede o tem, kar namerujejo. Še več, neverjetno: niti namestnik deželnega glavarja, dr. Gregorčič, torej člen predsedništva, ni bil obveščen o tem, kar se pripravlja.

Samo po sebi se torej človeku vsiljuje z elementarno silo vprašanje: kje tiči vzrok takemu tihemu in neodkritemu postopanju? Kakov je namen tej tajinstvenosti?

Udanostna izjava in sklep gori rečenega zakona sta vendar stvari, radi katerih se ni bilo bati spora mej poslanci ljubeh narodnosti! Čemu torej tako skrivnostno postopanje, ako se ne nameruje ničesar družega?! To je za goriške Slovence usodno vprašanje, ki jih vznemirja. In čim bolj si ubijamo glavo tem vprašanjem, tem bolj se nam vriva prepričanje, da se nekaj plete proti nam. V tem prepričanju nas utrjuje tudi sporočila iz soške doline, po katerih moramo soditi, da se izvestni gospodje — katerih oči so poželjivo obrnene gori do deželno- in državnozbornskih mandatov — pripravljajo prav resno na reprizo lanske gonje Rinaldinijevega kroja proti narodni stranki na Goriškem, zlasti pa proti odločnejim deželnim poslancem. A tudi tega ne smemo zamolčati —

da-si ne moremo verjeti, da bi se mogle uresničiti take nade —, da ti krogi računajo na izdatno pomoč njegove prevzvišenosti, gospoda knezonadškofa! Trpke, grenke, ogorčene nam silijo v pero. In pisali bi tudi brezobzirno, žolčem, kakoršen more prihajati le iz ogorčenosti, porajajoče se iz zavesti, da smo žaljeni po krivici v prilog onim, ki so nam tekom časov nagromadili cele skladišče moralne in materijalne škode ter dušnega trpljenja. — pisali bi, ali v tem trenutku ne moremo. Pisali bi in žigosali, ako bi nas ne silila žalost, ako bi ne imeli ljute nesreče v svoji hiši. Pred veličastjo smrti hočemo brzdati svojo nevoljo, se hočemo vzdržati vsakega ostrega izraza ter primernega označevanja doseďanjega postopanja primorske vlade nasproti goriškim Slovincem!

Pustimo, saj bode še čas za to. Mirno, resno in odločno besedo pa moramo spregovoriti vspricho dejstva, da se že v ponedeljek snide deželni zbor — do gg. poslancev, do njih volilcev in do vsega naroda.

V vaših rokah je, od vaše previdnosti in od vaše odločnosti je zavisno, da-li naj se posrečijo ali naj se ne posrečijo eventuelni načrti na vašo škodo, na škodo vsega naroda. V tem kritičnem trenutku vam treba železne discipline, discipline med poslanci in discipline med narodom. Ali pojdejo v deželni zbor ali ne pojdejo, ali se odločijo že za to ali ono — odločitev o tem prepuščamo njih izkušnosti, njih poštenju, njih previdnosti in njih rodoljubju. Kakor hitro pa so se odločili za to ali ono pot, zahtevamo, da ostanejo rama ob rami!

Istotako pa je tudi narodu dolžnost, da stoji za svojimi zastopniki rama ob rami v neporušni disciplini. Poslancem je dolžnost, da so vestni in če treba tudi brezobzirni branitelji interesov naroda — a čim so poslanci pokazali, da so vredni zaupanja, je narodu dolžnost, da jim daje tako zaupanje v polni meri. To je dolžan narod ne le poslancem, ampak tudi samemu sebi, svoji bodočnosti, svojemu ugledu in svoji časti.

Še enkrat torej: rama ob rami! da se izjalove vse morebitne spletke od neprijazne strani.

Po velikošolskem shodu.

»Edinost« je prinesla pred kratkim poročilo o velikošolskem shodu iz peresa nekega absolviranega tehnika in je pripomnila, da prepušča moralno odgovornost za vsebino poročila g. dopisniku, ker ni bil list zastopan na shodu in se mora torej zanašati na resnicoljubje dopisnika. Jako umestna pripomba, ki priča, da hoče »Edinost« poročati objektivno resnico in noče zavijati dejstev po načinu nekaterih ljubljanskih listov.

Na podlagi te izjave »Edinosti« mi bo, kar je samo ob sebi umevno, dovoljeno nekaj stvarnih opazk k gori omenjenemu poročilu; ako sme namreč ta ali oni resnico pačiti in zavijati, je pa tudi dolžnost zagovarjati isto. — Čitatelji naj izvedó resnico.

G. dopisnik se je postavil, ko je pisal svoje poročilo o shodu, na stališče, s katerega je neobzirno obsojal in ni priznal krščansko mislečim akademikom ni jedne dobre lastnosti! »Daničarje« je pokazal svetlu kakor največje propalice, neznačajneže, sebičneže itd., katerim ni sveta nobena stvar; označil jih je kakor elemente, razdirajoče vse dobro in pravo — nasprotno je pa označil ude »Slovenije« in »Triglava« kakor jedino vzorne, značajne, za vse dobro in vzvišeno vnete, od katerih jedino pričakuj Slovenija pomoči. Se ve, da od jednem ni pozabil tudi zabavljati proti takó zvaní »klerikalni« stranki, kakor hočejo nekateri imeti, ne da bi vedeli, kaj pomenja beseda.

Ker je omenjeno poročilo celó v bistvenih stvareh nerealno in neresnično, zato hočem ovreči in osvetliti nekatere važne trditve poročila.

G. dopisnik pravi, da je ljubljanska žurnalistika podrla vse, kar se je sezidalo do sedaj na odvetniškem, županskem in dijaškem shodu v borbi za višje sodišče in vseučilišče v Ljubljani, ter je dostavil, da ni dovezetna niti za ti dve ideji. Sodeči s stališča, katero zavzema g. dopisnik, moramo nujno sklepati, da misli on s tem na »Slovenec« in morda kolikor toliko tudi na »Glasnik« in »Slovenski List«. To je naravnost obrekovanje. V to par pripomb in prašanj. Kdo

se pa bolj poteguje za ti ideji nego ti listi? Kdo se je do sedaj največ v nemal za to? Kdo je podal največ peticij za višje sodišče in vseučilišče v Ljubljani ali »klerikalci« ali »liberalci«?! Ali ni dr. Krek v svojem »Glasniku« prvi pozval društva in slovenske občine, naj vsaka pošlje na vlado peticijo za slovensko vseučilišče?! Ali se ne sklepajo resolucije na vseh shodih, kolikor jih prirejajo kršč. soc. društva?! Ali ni v socialnem načrtu slovenskih delavskih stanov ravno teh točk, katere se bodo posebno naglašale na vseslovenskem delavskem shodu, ki se ima vršiti na pomlad?! Ali niso morda duševni voditelji slovenskega naroda, ki vendar sestoji večinoma iz delavskih stanov, gospodje pri omenjenih listih?!

G. dopisnik pravi, da je drugo zborovanje o dijaški organizaciji zatemnelo takoj prvo o slovenskem vseučilišču, in na podlagi laznjivih poročil, da se igramo zopet za kratek čas obče priljubljeno slovensko igro: liberalce in klerikalce. Torej laži so se poročale

Oglejmo si malo poročilo o dijaški organizaciji!

V dosego organizacije je gosp. poročevalec Reisner stavil dve resoluciji, ki pozivljati slovenske akademike, naj se združijo med letom v treh glavnih društvih, v »Sloveniji«, »Triglavu« in v »Slov. klubu«, med počitnicami pa v jedno društvo, »Sava«, katera se preosnuj takó, da vstopi lahko vanjo vsaki slov. akademik. Kakor je razvidno iz tega, je g. poročevalec indirektno zahteval, naj jenja društvo »Danica«! Dobro! Društvo »Danica« jenjaj! »Daničarji« postanite udje »Slovenije«. Vprašanje pa je sedaj, ali bo »Slovenija« ugajala »Daničarjem«, in ravno o tem je jako dvomiti, kakor sklepamo iz nadaljnjega razmotrivanja g. dopisnika. On pravi namreč da se je hotelo s temi resolucijami doseči le zopetno občevanje in ne toliko zjednačenje načel. Ta je res lepa in logična! Torej v »Sloveniji« naj bodo udje različnih načel! Bitstvo vsakega društva pa menda v tem, da so vsi udje istih načel! Argument sestoji ad hominem: Saj že sedaj ni ne v »Sloveniji« ni v »Triglavu« ni v »Savi« pravega sporazumljenja in sloge, in vendar so vsi udje istih načel, kakor bi se moralo pričakovati — kako bi bilo pa potem? In kako modrovanje naprej: »Di-jake ne ločijo toliko načela (če bi se po njih ravnali, hodil bi vsakdo svojo pot) ne loči nas ni narodnost, še manj krščanstvo. Iz tega bi morali sklepati da g. dopisnik nima pravega pojma o načelih! Po njem ima vsakdo svoja lastna načela — skupnih načel torej ni mej ljudmi! Žalost!! (Pride še).

Politični pregled.

O notranjem položaju. Danes je bilo zopet nekoliko glasu po listih o notranjem položaju, in sicer glasu, iz katerega zveni nekoliko nade dotičnih krogov, da je nesreča, ki je zadela cesarsko hišo in ki je pretresla duše vsega civilizovanega sveta, morda vendar nekoliko ganila tudi srea naših parlamentareev. Tako da se utegne vendar zgoditi, čemur se ni nobeden nadejal — to namreč, da se naš parlament loti dela in da pride do normalnih odnošajev. Inicijativo da poprime parlamentarna komisija desnice, ki se snide te dni, za ublaženje srditosti med desno in levo.

To se ne da tajiti, da stranke ne bi mogle podati lepšega tolažila nesrečnemu vladarju, nego bi bilo to, da zaustavijo boj, ki pretresa temelje državi in žuga s katastrofo vsemu parlamentarizmu. Niti tega ne bi hoteli tajiti, da jih je mnogo takih tudi v vrstah obstrukcije, ki bi hoteli dati cesarju takega tolažila in sebi — odmora, ali odkrito povedano: sporočilo čujemo pač, verjeti mu pa ne moremo, kajti vodstvo obstrukcije imajo v rokah ljudje, ki so že izjavili v svojem glasilu brutalno odkritostjo, da jih tudi smrt ni ganila, češ: pravo imajo vedno le oni, ki so živi! Ti »živi« pa hočejo boj, boj, boj! Bog daj, da bi prišlo boljše, nego pričakujemo mi!

Stroški in izgube na Španskem. V Madridu izhajajoči španski list »Estaffeta« je zračunil stroške in izgube Špancev na Kubi kakor sledi: Od 4. marca 1895., ko so se začele sovražnosti na Kubi, pa do 30. junija 1898. potrošila je vlada 1897. milijonov pesetov (1 peset je 46 nč.) Od marca meseca 1895. do marca 1897. je bilo

poslano na Kubo 10 generalov, 615 štabnih in 6222 družih častnikov ter 180.000 vojakov, katerim se je še pridružila tamošnja stalna posadka. Na bojnem polju je poginilo: 1 general, 60 častnikov in 1314 vojakov a ranam je podleglo: 1 general, 84 častnikov in 704 vojakov. Huja, nego boj, je bila rumena in močvirna mrzlica, za katero je umrlo 440 častnikov in 53.000 vojakov. Tako je zgubila Španija 558 častnikov, 55.018 vojakov, blizu 2 milijardi pesetov, svoje brodovje — in nazadnje še najbogateje kolonije.

Kje so pa izgube zadnje vojne?!

Domače vesti.

Čitateljem naznanjamo, da izide v nedeljo zjutraj ob 6. uri izredno izdanje „Edinosti“ se živctopisom pokojne cesarice in z brzojavkami našega posebnega poročevalca o pogrebnih slavnostih na Dunaju. List se boče prodajal po 3 nvč.

Njeg. ekscelena, namestnik grof Gočss se je odpeljal danes v Devin, Nabrežino in v sv. Križ, da se osebno prepriča o dogodkih v teh krajih.

K dogodkom v Trstu. V »Information« čitamo: Zdi se, da je v Ljubljani in Trstu zopet prišlo do miru. Posledice, ki jih morajo imeti ti dogodki na sodišču, nam pojasne postanek in razvoj istih. Da je globoko obžalovati in tudi ostro obsoditi toliko z npravstvenega, kolikor z jurističnega stališča, ako morajo nedolžni trpeti za to, kar je storil kdo drugi — tega ne treba še le dokazovati na dolgo. V Trstu je gospodovalno nasilno italijanstvo vsikdar postopalo z slovenskim prebivalstvom mesta in okolice na tak način, da je vendar lahko umeti, ako se slovanske mase dajo zavajati do nezakonitih činov. Mej tem pa italianissimi skušajo dalje igrati ulogo užaljenih in zahtevajo, naj se policijski ravnatelj odpravi. Morda dosežejo tudi to — v Trstu in na Primorskem sploh je vse mogoče.

Novoga konzula dobijo Italijani v Trst. Tako čitamo v italijanskih listih. Vzrok tej premembni so baje sedanji dogodki. Listi opažajo tudi, da je novi konzul jako odločen in resen diplomat. Iz tega zveni očitaneje, da dosedanji konzul ni bil dovolj resen in odločen. Ti ljubi Bog, kako naj umemo to, ko vemo, da je siromak vedno brusil svoje pete okolo oblasti, ako je kdo le grdo pogledal kakega Italijana. A ravno sedaj se vozi okolo po naših krajih, kakor da je on tu — kakov guverner. Mari bi hoteli, da se italijanskemu konzulu kar izroči poveljstvo nad vojaki in redarji. Že res, da bi bile v tem lepo simbolizovane želje izvestnih krogov, ali tako daleč menda ne sega še avstrijska — dobrodušnost!

Sinočnji večer je minol kakor njegov prednik: bilo je jako živatno vrvenje po ulicah; oddelki vojakov so bili nastavljeni po raznih krajih mesta, pomnoženi po redarjih, ki so energično zavračali občinstvo, ako se je isto hotelo zbirati; redarji so osobito čuvali rezervoar vode na Greti, plinarno in — Ginastivo. Storilo se je sploh vse, kar so menili, da je potrebno, da se preprečijo nemiri. Po zaslugi vseh teh varnostnih odredb je večer tudi res prešel brez posebnih dogodkov.

Izgredi v Devinu. »Piccolo« brzojavljajo, da je bilo o napadu na Legino šolo v Devinu razbitih 86 šip, 3 vrata in 2 okni, ter pokvarjena streha. Škoda da je velika.

Izgredi v Nabrežini. Čujemo, da so radi izgredov v Nabrežini včeraj odveli 35 oseb v zapore okrajnega sodišča v Komnu.

O izgredih v Nabrežini nam poročajo: V torek zvečer je bila velika demonstracija. Zbralo se je na trgu na stotine ljudstva — tudi Lahov. Tu je bilo čuti običajnih vsklikov. Potem je šla vsa množica do »Plitvice« in »Sarajevga« kličeje: »Živela in Viva Avstrija! Ven z Italijani!« Na to se je množica vrnila v vas. Najhuje je bilo vpitje pred hišo de Lorenzijevo in Karla Gatonijske. Tu je letelo tudi kamenje. A razburjenje je postalo neopisno, ko je de Lorenzi 6-krat ustrelil iz hiše. Na srečo ni zadel nikogar. Vsled teh dogodkov je naslednji dan, v sredo, mnogo Italijanov

ostavilo Nabrežino in so se odpravili v svojo domovino. V sredo so se ponovili izgredi zlasti v »romanskem kamenolomu« in pri Juhu. Opoludne so zapustili delo v kamenolomih skoro vsi delavci; ne vemo pa, ali iz lastne volje, ali so jih odslovili gospodarji, dokler se ne poleže vihar. Okolo 3. popoldne so prišli delavci v vas ter se razšli na svoje domove v bližnjih vaseh. Zvečer so se obnovile demonstracije. V sredo je prišlo do izgredov. V »romanskem kamenolomu«, je bil vzrok ta, ker so delavci zahtevali, da se odpustita dva Italijana, kakor so storili tudi drugi gospodarji. Gospodar pa, ne le da ni hotel ugoditi tej zahtevi, ampak je še dal žaljiv odgovor. Vsled tega so vsi delavci zapustili delo in to je bil začetek izgredom od minole srede. En Italijan je bil ranjen, a velika je škoda na strojih. Sedaj menda ni nevarnosti več, da bi se ponovili izgredi.

Kar je v sreč, to prekipeva! Zanesljiva oseba nam je prišla povedat:

V ulici Giulia št. 8, v I. nadstropju, je balkon, katerega polovico rabi hišni gospodar, drugo polovico pa neki v isti hiši bivajoči magistratni uradnik.

Poštenjak hišni gospodar je bil včeraj toli svoboden, da je prepregel z žrnino ves balkon in je razobesil 3 zastave. Ko je zapazil dotični uradnik, da je preprežena z žrnino tudi njegova polovica, se je raztogotil, jel kričati silno in je rekel med drugim: Io non voglio questo, io sono impiegato di magistrato!

Hišnik je bil prisiljen poklicati stražarje, ki so prišli na lice mesta in napravili mir. Uradnika so odveli na komisariat. Gospodar hiše pa je takoj odpovedal stanovanje dotičnemu gospodu.

Papež in izgredi v Trstu in v Ljubljani. »Piccolo« brzojavljajo iz Rima: »Messaggero« pravi, da je papež — po kratkem pogovoru s kardinalom Rampollo — dal brzojaviti škofoma v Trstu in v Ljubljani, priporočivši jima, naj uporabita ves svoj upliv, da pomirita krivično agitacijo proti Italijanom, izzvano po groznem činu Lucheni-jevem.

Hvala, »Piccolo«! Mi beležimo to vest posebnim zadovoljstvom. Moralna pljuska je to vsej progressovski gospodi. Kako so uverjali v Rimu, kako so trdili v svojih tožbah in spomenicah, naperjenih proti škofu, da v Trstu ne treba slovanske službe božje, ker je vse italijansko! Sedaj pa nastopa sv. Oče sam v obrambo Italijanov v Trstu pred Slovenci! In ker »Piccolo« ne kaže nikakor, da bi mu bila ta obramba neljuba ali nepotrebna, in ker se tržaški Italijani menda vendar ne boje ljudij, katerih ni ali le malo — mora biti pač jasno sedaj tudi na sv. Stolici, da v Trstu je Slovanov v velikih množicah, iz česar sledi cerkvi dolžnost sama po sebi, da mora skrbeti za verske potrebe teh množic!!!

Dokaz se torej vrhovati na dokaz in se združuje v veliko klasično pričo proti oni laži, proti oni fikciji o izključno italijanskem značaju mesta tržaškega. Klevete in tožbe v »Piccolo« in »Independentu«, srd tiste znane »balda gioventù«, vojaki, ki morajo stražiti »Piccola« in druge progressovske postajanke, obnemoglost progressoveev nasproti mogočnim pojavom dinastičnega čutstvovanja, obnemogla jeza onih, ki so kričali te dni: Dolj žalovanjem! vse to so priče, da Trst ni izključno italijansko mesto, da tu živi več narodnosti in da med temi narodnostmi je tudi naš avtohtoni slovenski živelj, bivajoči tu od pradavnih časov, zavedajoči se svojega narodnega bitstva in zahtevajoči svoja prava v javnem življenju in — v cerkvi!! Porušena je fikcija, a porušen je z fikcijo tudi prazen izgovor izvestnih krogov, češ, da se v Trstu ne da ničesar opraviti.

Ali se že bliža blamaža?! Iz Barkovelj nam pišejo: Minolo nedeljo je bila torej tretja italijanska propoved. Čujemo, da je bila cerkev ob času iste preveč prazna. To je menda zapazil tudi g. kapelan, ki je ob zvršetku svojega govora toplimi besedami priporočal pričujočim izgubljenim ovčicam, da bi dohajale prav marljivo in dosledno k besedi božji.

Gospod urednik! Torej že zdaj, t. j. ob času tolike vnetosti nasprotnikov do laške propovedi, priporočuje in se pritožuje g. kapelan radi pičle udeležbe »vernih« italijanskih poslušalcev! In vrhu

tega je sedaj še letni čas, ko je naša vas — in to posebno ob nedeljah — dobro obiskovana po tržaških Lahonih, katerih nekaj stanuje tudi po barkovljanskih letoviščih. Kaj bo pa neki delal po zimi, ko ti odnesejo svoje pete v mesto in ostane mo — poleg znanega števila tu naseljenih Židov, ki pa ne poslušajo katoliških propovedi — zopet sami?! Kako bode g. kapelanu pri sreč, ko bo namreč videl pred seboj le kako našo prodano poturico in mogoče tudi zdaj navidezno spreobrnjenega Cesara, a včasih še teh ne.

Tu naj si torej prečastiti škofijski ordinarijat izerpi moralo, kako je bila namreč italijanska propoved v naši vasi za sedaj do cela — nepotrebná!

Zdaj pa jedno besedo onim našim čestilecem italijanskih propovedi. Svet se Vam smeje, ko sliši, da se branite in da ne marate božje besede v svojem materinem jeziku ter da celo uhajate iz cerkve, ko se Vam ima ista oznanjevati! Ker se pa od druge strani zopet toliko ogrevate za propoved v tujem jeziku, katerega Vi v verskih vprašanjih niti malo ali celo nič ne razumete, klicati vam moramo: sram vas bilo!

Dijak osmošolec, ki je zvršil sedmo z odliko, išče stanovanja v taki družini, kjer bi za jedno poučeval domačo dečo, posebno, ako je ista že na gimnaziju.

Mi poznamo dotičnika kakor zares uzornega dijaka in ga priporočamo rodoljubom najiskreneje.

Novi podporni veteranski kor, ustanovljen v Trstu v proslavo cesarjevega jubileja, je poslal prevčerašnjem iskreno sožalno brzojavko cesarju na Dunaj.

Poziv! Zavod »sv. Nikolaja« je že pričel se svojim delovanjem, da-si je urejen še-le za silo, kajti ne dostaja mu sredstev, da bi mogel že v začetku vse tako urediti, kakor zahteva njega namen. Upamo pa, da se to dobrodelno podjetje malo po malem ojači, da bode zamoglo vstrezati potrebam brezposelnih deklet. Da nam je ta zavod sila potreben, kaže že to, da se je že več deklet iz Primorja, Kranjskega in Štajerskega priglasilo, med temi tudi takih, ki nimajo nikakih sredstev, da bi se preživljale. Kdo naj v takem slučaju obvarje še nepokvarjena bitja, ako ne primerno zavetišče?! Ker pa zavod potrebuje posebno sedaj, v začetku svojega obstanka, vsestranske pomoči, naprošeni so vsi rodoljubje in rodoljubkinje, da nam priskočijo na pomoč, bodi-si, da pristopijo kakor udje zavoda, bodi-si, da nas kako drugače blagovole podpirati.

Prihodnjo nedeljo, dne 18. t. m., bode imel navedeni zavod svoj prvi občni zbor v prostorih »Tržaškega podpornega in bralnega društva«, ulica Stadion št. 19. I. Vsi p. n. gg. rodoljubi in rodoljubkinje so vabljeni uljudno, da se udeležijo tega zborovanja v kolikor možno obilnem številu.

Dnevni red: 1. Nagovor predsednice, 2. prečitanje pravil in poročilo začasne tajnice, 3. vpisovanje novih udov, 4. posamični predlogi, 5. volitev novega odbora.

Začasni odbor.

Poziv. Podpisana pozivljata vse člene pevškega društva »Kolo« na pogovor zaradi sestave novega odbora. Posvetovanje se bode vršilo dne 18. t. m., ob 5. uri popoldne v lastnih prostorih, ulica Molin piccolo št. 1, I. n.

Josip Sosič.

Anton Rustja.

Zavodu sv. Nikolaja so darovali: gdičina Antonija Kadivec v Ljubljani 5 gld.; župnik na Krasu 3 gld.; gospica Evfemija Mahorčič c. kr. poštarica v Sežani 2 gld.; gospa Metlikovič v Trstu kakor podpornica 1 gld.

V Vel. Žabljah na Goriškem se je vršil v prav lepem in vzglednem redu dne 11. septembra t. l. občni zbor »Bralnega društva«. Govor predsednikov, tajnikovo in blagajnikovo poročilo vzelo se je na znanje z »dobro«-klicem in s pohvalo. V odbor so bili izvoljeni gg.: Andrej Paljk, predsednik; Fran Vrtovec, podpredsednik; Fran Vilhar, tajnik; Jožef Vrtovec, blagajnik; Anton Vrtovec in Alojzij Kosovel, odbornika. G. predsednik je opominjal društvenike, da se še krepkeje nego do sedaj oklenejo društva, da vzraste v veliko, močno drevo, v diko, korist inpono naše vasi ter je sklenil zborovanje trikratnim »živio«-klicem Njeg. Veličanstvu cesarju Franu Josipu I. Na to so zapeli vsi društveniki ginjenim srecem prelepo »Cesarsko himno«.

Nesreča na železnici. Danes zjutraj se je od tovornega vlaka, kateri je vozil iz Nabrežine proti Ljubljani, odtrgalo blizo kolodvora na Proseku nekaj zadnjih vozov, kateri so drdrali proti Nabrežini nazaj. V tem času je odšel iz Nabrežine drugi tovorni vlak. V tega so se zaleteli odtrgani vagoni prejšnjega vlaka z vso silo, tako, da je skočil s tira stroj drugega vlaka in ob enem tudi odtrgani vagoni. Dva sprevodnika sta lahko poškodovana, strojevodja je težko ranjen.

Drobne vesti. — Zblaznil je včeraj zvečer o 7. uri v cerkvi sv. Antona novega 25-letni Aleksander Osterland. Odvedli so ga v bolnico.

21-letna služabnica Marija Z. si je končala včeraj življenje s tem, da je pila strupa v svojem stanovanju v ulici S. Maurizio. Poklicali so zdravnika z zdravniške postaje, kateri jo je po prvi pomoči dal prevesti v bolnico. Tam je umrla. Ne ve se še, kaj je tiralo dekle v smrt.

Koledar.

Danes v petek 16. septembra: Ljudmila, Kornelija
Jutri v soboto 17. septembra: Lambert, šk., Hildegarda, op.
Solnčni: Lunni:
Izhod ob 5. uri 37 min. Izhod ob 4. uri 13 min.
Zahod " 6. " 11 " Zahod " 5. " 47 "
Ta je 38. teden. Danes je 258. dan tega leta, imamo torej še 107 dni.

Različne vesti.

Živa krastača v želodcu kače. Čudno vest prinaša tednik »Natur« iz neke vasi v severnem Walesu. Nek človek, na katerega verodostojnosti ni niti najmanje sumnje, je ubil tam pred kratkim meter dolgo kačo. Ker je videl, da je kača sita, razparal ji je trebuh, da vidi, česa se je nažrla. Našel je sredi požiralnika na potu v želodec živo krastačo. Žaba je imela večjo glavo od male glave kačine in še večje telo, čudno je bilo torej, kako je mogla priti v želodec male kače. Toda znano je, da so čeljusti kače izredno raztegljive in kača je morala silno raztegniti iste, da je pogoltnila tako velik založaj. Ko je mož potegnil žabo iz kače, bila je prva kakor mrtva, toda v kratkem je zapazil, da se giblje. Poskusil je torej, da jo oživi. Polil jo je z vodo ter ji dal pogoltniti tudi nekoliko žganja, pomešanega z vodo. To je pomagalo. Žaba se je kmalo postavila na noge, napihnila se kakor balon ter poskušala skočiti, a njeni skok je bil dovolj smešen tudi za žabo. Toda kmalo se je okrepila in radostno je odskakala v bližnje grmovje. Tega pa ni bilo mogoče določiti, kako dolgo je bila žaba v kačjem želodcu.

Zadnje vesti.

Dunaj 16. Danes zjutraj je škof iz Veseprima, kakor kancelar kraljice ogerske, izvršil takozvana mala blagoslovljenja. Na to se je jelo pripuščati občinstvo v mrtvaško dvorano. Na treh oltarjih so se darovale sv. maše in sicer od pol ure do pol ure. Prvi rekvijem bo del v terek kardinal knez nadškof dr. Gruscha, drugi knez-primas Vascari in tretji kardinal Schönborn iz Prage.

Dunaj 16. Vse dunajsko novinstvo izraža zopet danes globoko občuteno žalost po nepozabnej cesarici, kakor tudi iskreno sočutstvanje na žalosti težko zadetega cesarja.

Dunaj 16. Predsednik zbornice poslancev in predsednik gospodske zbornice sta položila vsaki po eden srebrni venec na oder cesarice v imenu obeh zbornic. Župan dr. Lueger je položil venec v imenu mesta dunajskega. Tudi perzijski šah je dal položiti venec.

Dunaj 16. Do 30.000 oseb se je gnetlo okolo cerkve, da bi mogli ustopiti. Albrechtov trg je bil natlačeno poln. V gneči je bilo poškodovanih več oseb. Ker je položnje postajalo nevarno, so strazarji izpraznili rečni trg. Mir se ni kalil nikakor.

Dunaj 16. Od 8. ure zjutraj drvi dunajsko prebivalstvo v dvorno palačo v takih masah, kakor še nikdar, da se poslovi od zemskih ostankov nepozabne cesarice. Truplo leži v priprosti, rujavi, zaprti krsti iz kovine, brez vsacega lišpa. Jedin lišp je zlat križ na sredi. Krsta je pokrita črnim, zlatom prepletenim brokatom, na katerem leže štirje veneci, položeni od otrok in unukov pokojne cesarice. Ostali veliki veneci leže ob stenah cerkve. Truplo cesarice leži z glavo proti uhodu v cerkev,

a z nogami proti velikemu oltarju. Ob glavi sti cesarska in kraljeva krona, vojvodski klobuk, znaki reda zvezdnega križa in drugi v briljantih, kakih 10 po številu. Ob nogah cesarice leži črna pahljača iz ščipk. Na štirih vogalih odra stražijo potegnjenimi sabljami gardisti. Občinstvo se pripušča v oddelkih po 30 do 40 oseb. Med sedmo in osmo uro zjutraj so bile pripuščene nekatere odlične osebe. Med prvimi je došel ministerski predsednik grof Thun in njemu so sledili drugi dostojanstveniki, domači in inozemski. Ob 8. uri je število položenih venecv presehalo stotino.

Dunaj 16. Ko se je truplo položilo na oder v dvorni cerkvi, videti je bilo na cesarju, kako mu reže dušo nepopisna žalost. Cesar se je premagoval le težko. Osebam iz spremstva cesarice je stisnil roko vsakemu posebej. Ko je župnik molil mrtvaške molitve, je cesar glasno ihtel. Ko so bili dovršeni obredi, se je približal odru in ga je poljubil dvakrat jokaje.

Dunaj 16. Na Dunaju je navstalo veliko razburjenje vsled vesti, da je princ-regenta Bavarskega zadela kap. Celó ofeijelni krogi so potrjali to vest. Vznemirjenje je bilo veliko za to, ker je prine intimen prijatelj cesarjev. Še-le opoludne je prišla iz Monakovega brzovajka, da ona vest ni resnična in da princ odpotuje danes na Dunaj.

Trgovski pomočnik

popolnoma zanesljiv in izurjen v trgovini jestvin, železnine in steklenine se sprejme v službo pri

A. Casagrande
v Ajdevščini.

Gostilna na prodaj.

Na prodaj je slovenska gostilna, vedno dobro obiskana. Vprašati je — ustmeno ali pismeno — v kavarni »Commercio«.

Išče se

poljskega čuvaja za Sv. Križ pri Trstu z letno plačo 250 gld.

Pontudbe naj se pošiljajo kmetijski podružnici v Sv. Križu.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimle in peresule, ogledal in železnih blagaju, po cenah, da se ni bati konkurence.

„EDINOST“

Glasiló političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škledaju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašpersič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti dnbovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja. Staro blago** popravi, pozlati in posebej v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačunjejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalce sam lahko določi.

Posilja vsako blago poštnine prosto!

Parobrodne zveze med Trstom in Istro.

V Zavle ob delavnih zjutraj ob 5.— in 10.30, pop. ob 3.30 in 5.30. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob 5.—, 8.—, 10.30, pop. ob 3.—, 5.—, 7.—)

V Piran ob 11.— zj. in 5.30 pop. Iz Pirana v Trst ob 6.— zj. Ob nedeljah in praznikih v Piran ob 11.— zj. Iz Pirana v Trst ob 6.— pop. Ta parnik se vstavi vsakokrat tudi v Izoli.

V Milje ob delavnih zjutraj 4.30, 8.—, 11.—, pop. 2.30, 7.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 1.— in 6.30. (Ob nedeljah in praznikih: v Milje zj. ob 5.—, 8.30, 12.—, pop. 3.— in 8.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 2.— in 7.30.)

V Koper ob delavnih zjutraj ob 7.45, 10.— in 12.—, pop. 4.—, 6.30 in 10.15. Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30, 7.—, 9.—, pop. 2.50, 4.— in 9.—. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob 7.45, 10.—, 12.—, pop. 6.— Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30 7.—, 9.—, 7.—, 9.—, pop. 5.—)

V Umag (razven nedelj in praznikov) ob 3.45 pop. Iz Umaga v Trst ob 6.30 zj.

V Rovinj vsaki ponedeljek, sredo in petek ob 7.45 zj. Parnik se vstavi v Piranu, Umagu, Citanovi, Poreču in Orseri.

V Pulj ob 6.30 zj. z dotiko Pirana, Salvara, Umaga, Citanove, Poreča, Orseri, Rovinja in Fazane.

Prihodi in odhodi vlakov.

Urnik, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.

Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.
6.20 zj. osob. v Nabrežino, Cervinjani, Gorico, Benetke.
8.— zj. nagl. na Dunaj sè zvezo na Reko.
8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 zj. poštni vl. na Dunaj sè zvezo v Budimpešto in Zagreb.
12.50 pop. osob. v Kormin.
4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim.
5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim.
6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo).
6.25 pop. poš. na Dunaj sè zvezo na Reko.
8.15 pop. nagl. v Kormin.
8.15 pop. nagl. na Dunaj sè zvezo v Budimpešto in Reko.
8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke.
9.45 pop. mešan. do Mürzuschlaga.

Dohodi v Trst.
6.55 zj. meš. iz Mürzuschlaga, Beljaka itd.
7.33 zj. meš. iz Milana, Vidma, in Nabrežine.

Dohodi.
8.45 zj. nagl. iz Kormina.
9.28 zj. nagl. iz Dunaja.
10.25 zj. poš. iz Dunaja sè zvezo iz Reke.
10.57 zj. nagl. iz Rima, Benetk.
10.58 zj. ekspresni vlak iz Ostende (vsako sredo).
11.20 zj. osob. iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 pop. poš. iz Dunaja in Gorice.
7.45 pop. osob. iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.30 pop. nagl. iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine.
9.— pop. nagl. iz Dunaja sè zvezo iz Reke.
11.10 pop. nagl. iz Benetk, Cervinjana, Kormina.

Zabavni vlaki.

Odhodi.

2.— pop. v Kormin, 4.20 pop. v Nabrežino, 2.15, 4.—, 5.20, 6.35, 8.35 pop. v Miramar in Grinjan.

Dohodi.

2.52, 4.31, 5.52, 7.19, 9.03 pop. iz Miramara in Grinjana.
10.50 pop. iz Nabrežine, 11.02 pop. iz Kormina.

Državna železnica.

Odhodi iz Trsta.
6.30 zj. v Herpelje, Ljubljano, Dunaj, Beljak.
4.45 zj. v Herpelje, Rovinj, Pulj.
8.50 pop. v Herpelje, Divačo, Rovinj, Pulj.
7.5 pop. nagl. v Pulj, Divačo, Beljak, Dunaj.

Dohodi v Trst.

8.05 zj. iz Herpelja.
9.35 zj. iz Pulja, Rovinja.
11.15 zj. meš. iz Herpelja, Ljubljane, Dunaja.
7.15 pop. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane.
9.50 pop. nagl. iz Pulja, Rovinja.